

[Socialministeren]

handling af faderskabssager hører imidlertid under justitsministeriets område, men jeg kan sige til hr. Erik B. Smith, at da også jeg finder, at blanketten indeholder krav om oplysninger, som man ikke kan stille krav om, har jeg aftalt, at man fra justitsministeriets side tager kontakt med Kommunernes Landsforening og får en samtale om dette. Men jeg må fastslå, at der naturligvis hverken fra justitsministerens eller fra min side er nogen mulighed for direkte at pålægge kommunerne, hvordan blanketterne skal udformes.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for hans svar. Jeg kan forstå, at dette spørgsmål vil glide ud, men må beklage, at ministeren ikke vil tage den generelle indfaldsvinkel til spørgsmålet. Jeg vil blot bebude, at møder jeg flere af den slags krænkende og irrelevante spørgsmål i den sociale sektor, så vil jeg igen ulejlige ministeren.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg er enig i, at vi naturligvis skal være opmærksomme på den slags ting og stadig væk arbejde ud fra, at kommunerne naturligvis kan få opfordringer om, at de skal være opmærksomme på det og tage hensyn til det, men vi har ikke nogen mulighed for at gribe ind i kommunernes udformning af blanketter.

Hvis der senere skulle vise sig behov for det – det har vi ikke ment at der direkte har været på socialministeriets område – vil vi da gerne overveje en fornyet opfordring til kommunerne om at være opmærksomme på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 142

12) Til forsvarsministeren af:

Birkholm (VS):

»Kan ministeren bekræfte – at der ikke foreligger planer i NATO for tilføjelser til eller moderniseringer af de i Europa stationerede eller for den europæiske krigsskueplads designerede atomvåbenarsenaler – at den danske regering vil modsætte sig sådanne planer, hvis og når de eventuelt måtte fremkomme i NATO – at efter tilbagetrækningen af de 1.400 taktiske atomvåben, som

blev annonceret den 28. oktober i forbindelse med NPG-mødet i Ottawa, må det samlede »europæiske teaterarsenal«, selv efter den nuværende regerings opfattelse, der er parat til at acceptere 572 nye mellemdistancemissiler, ikke overstige et loft på: (de nuværende) $5.999 \div$ (de forældede) $1.400 +$ (de planlagte) $572 = 5.171$ atomvåben?»

Skriftlig begrundelse

Under forespørgselsdebatten den 3. november 1983 (nr. F 1 og nr. F 2 vedrørende INF-forhandlingerne m.v.) fremhævede såvel statsministeren som udenrigsministeren flere gange, at NATO-forsvarsministrene på NPG-mødet i Ottawa »besluttede« at lade 1.400 forældede taktiske atomvåben trække tilbage fra »det europæiske teater«.

Ifølge statsministeren og udenrigsministeren måtte denne tilbagetrækning læses som et bevis for NATOs vilje til- og NATOs konkrete planer om at nedbringe det samlede europæiske atomvåbenarsenal. Statsministeren talte således om »en gradvis overgang til en ny strategi, hvor NATO bevidst lægger vægt på at gennemføre skridt, som betyder risikoformindskelse ... og jeg synes også, det skal fremhæves i dag, at når destrueringen af de 1.400 oven i de 1.000 taktiske atomvåben fra NATOs side er gennemført, så vil USA have reduceret sit nukleare arsenal med en tredjedel, Sovjets er derimod øget ...« osv.

Som ordfører for VS under forespørgselsdebatten fremlagde jeg en række supplerende, ikke offentliggjorte oplysninger om planlagte moderniseringer og tilføjelser til NATO-atomstyrken, som viser bagsiden af regeringens skinnende Ottawamedalje og som forsvarsministrene undlod at udsende nogen pressemeddelelse om. Det drejer sig nemlig om de programmer, som NATO har planlagt til erstatning for de 1.400 forældede atomvåben:

»Vedrørende fremtidige tilføjelser og moderniseringer af NATOs atomslagstyrker er der besluttet programmer, som – når de 1.400 forældede våben trækkes fra – i hvert fald vil bringe det samlede antal atomvåben i Vesteuropa op over 7.300 ved udgangen af 1988. Herunder drejer det sig bl.a. om 2.100 neutronbombevåben (nemlig 380 til Lanceraketter, 800 stk. 203 mm Howitzerartilleri med neutronspræghoveder og 1.000 stk. 155 mm